

दानिएलको पुस्तक - एक सय अठहत्तरौँ

भविष्यसूचक समानान्तरहरू: अन्तिम दिनहरूमा दानियेल ११ को प्रकटता

Jeff Pippenger

2024-04-08

दानिएल अध्याय ११ का पद १६ से १९ संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था आरम्भ हुने इतिहासदेखि लिएर मिखाएल उठेर खडा हुनुहुन्छ र मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुन्छ भन्ने समयसम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसैले यसले सोही अध्यायको पद ४१ देखि पद ४५ सम्मको इतिहासलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तर उसको विरुद्धमा आउनेले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ, र उसको सामु कोही पनि टिक्न सक्नेछैन; अनि ऊ शोभायुक्त देशमा उभिनेछ, जो उसको हातद्वारा नष्ट हुनेछ। उसले आफ्नो सारा राज्यको शक्तिसहित प्रवेश गर्न आफ्नो मुख फेराउनेछ, र सिधा मानिसहरू उसको साथमा हुनेछन्; यसरी नै उसले गर्नेछ; अनि उसले स्त्रीहरूको छोरी उसलाई दिनेछ, उसलाई भ्रष्ट पार्नका लागि; तर ऊ उसको पक्षमा स्थिर रहनेछैन, न त उसको निम्ति हुनेछ। यसपछि उसले आफ्नो मुख टापुहरूतिर फेराउनेछ, र धेरैलाई कब्जा गर्नेछ; तर आफ्नो पक्षका निम्ति एक प्रधानले उसले गरेको निन्दा बन्द गराइदिनेछ; आफ्नो अपमान नभईकन उसले त्यसलाई उसैमाथि फर्काइदिनेछ। त्यसपछि उसले आफ्नो मुख आफ्नो देशका किल्लातिर फेराउनेछ; तर ऊ ठेस खाई लड्नेछ, र फेरि फेला पर्नेछैन। दानिएल ११:१६-१९।

जब सिस्टर ह्याइटले दानिएल अध्याय ११ को अन्तिम पूर्तिको विषयमा सम्बोधन गर्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, “कि यस भविष्यवाणीमा पूरा भइसकेको इतिहासको धेरै अंश पुनः दोहोरिनेछ।” एकचालीसदेखि पैतालीससम्मका पदहरूले यी पदहरूको भविष्यसूचक इतिहासलाई पुनः दोहोर्याउँछन्। यी पदहरू त्यसबेला पूरा भए जब मूर्तिपूजक रोमले पहिले तीनवटा भौगोलिक क्षेत्रहरूलाई विजित गरेर संसारमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्‍यो।

“यद्यपि मिश्र उत्तरका राजा एन्टिओकसको सामुन्ने ठहरिन सकेन, तथापि एन्टिओकस रोमेलीहरूको सामुन्ने ठहरिन सकेन, जो अब उसको विरुद्ध आए। यस उदयमान शक्तिको प्रतिरोध गर्न अब कुनै पनि राज्यहरू सक्षम रहेनन्। ई.पू. ६५ मा पोम्पेले एन्टिओकस एशियाटिकसलाई उसका सम्पत्तिबाट वञ्चित गरी सिरियालाई रोमी प्रान्तमा परिणत गरेपछि सिरिया विजित भयो र रोमी साम्राज्यमा थपियो।”

“उही शक्ति पवित्र भूमिमा पनि उभिनुपर्ने थियो, र त्यसलाई नष्ट गर्नुपर्ने थियो। ई.पू. १६२ मा रोम परमेश्वरका जन, यहूदीहरू, सँग सन्धिद्वारा सम्बद्ध भयो, र त्यस मितिदेखि यसले भविष्यसूचक कालक्रममा प्रमुख स्थान ओगटेको छ। तथापि, ई.पू. ६३ सम्म यसले वास्तविक विजयद्वारा यहूदियामाथि अधिकार प्राप्त गरेको थिएन; र त्यसपछि निम्न प्रकारले।”

“पोन्टसका राजा मिथ्रिदातेसको विरुद्ध आफ्नो अभियानबाट पोम्पेई फर्केर आउँदा, यहूदियाको मुकुटका लागि दुई प्रतिस्पर्धी—हिर्कानुस र एरिस्टोबुलुस—संघर्षरत थिए। तिनीहरूको मुद्दा पोम्पेईसमक्ष प्रस्तुत गरियो, र उनले चाँडै नै एरिस्टोबुलुसका दाबीहरूको अन्यायता बुझिहाले; तर उनले यस विषयमा निर्णय आफ्नो बहुप्रतीक्षित अरबियातर्फको अभियानपछि मात्र गर्ने इच्छा गरे, र त्यसपछि फर्केर आई जो न्यायसंगत र उचित देखिनेछ, त्यहीअनुसार तिनीहरूको विषय टुंग्याउने प्रतिज्ञा गरे। पोम्पेईका वास्तविक अभिप्राय बुझेर एरिस्टोबुलुस हतारिँदै यहूदियातर्फ फर्कियो, आफ्ना प्रजाजनहरूलाई शस्त्रसज्जित गरायो, र एक सशक्त प्रतिरक्षाको तयारी गर्‍यो, किनकि उसले पहिले नै देखिसकेको थियो कि जुन मुकुट उसले जुनसुकै जोखिममा परेर पनि जोगाइराख्ने निश्चय गरेको थियो, त्यो अर्कैलाई प्रदान गरिनेछ। पोम्पेईले त्यस भगोडाको निकटतापूर्वक पीछा गरे। जब उनी यरूशलेमको नजिक पुगे, आफ्ना कार्यप्रति पछुताउन थालेको एरिस्टोबुलुस उनलाई भेट्न बाहिर निस्क्यो, र पूर्ण अधीनता तथा धेरै धनराशि दिने प्रतिज्ञा गरेर स्थिति मिलाउने प्रयास गर्‍यो। पोम्पेईले यो प्रस्ताव स्वीकार गरी,

धनराशि बुझ्नका लागि सैनिकहरूको एक टुकडीको नेतृत्वमा गाबिनियसलाई पठाए। तर जब त्यो लेफ्टिनेन्ट-जनरल यरूशलेममा आइपुग्यो, उसले आफ्नो विरुद्ध शहरका ढोकाहरू बन्द भएको भेटायो, र पर्खालको माथिबाट उसलाई भनियो कि शहर उक्त सम्झौतामा अडिग रहनेछैन।”

“यस प्रकार दण्डविहीन रूपमा धोका नखान, पोम्पेले आफूसित राखेका एरिस्टोबुलसलाई फलामे बेडीमा हाले, र तत्क्षण आफ्नो सम्पूर्ण सेनासहित यरूशलेमतर्फ कूच गरे। एरिस्टोबुलसका पक्षधरहरू त्यो स्थानको रक्षा गर्न पक्षमा थिए; हिर्कानसका पक्षधरहरू भने ढोकाहरू खोल्न पक्षमा। पछिल्ला पक्षधरहरू बहुसंख्यक भएकाले र तिनैले प्रभुत्व जमाएकाले, पोम्पेलाई नगरभित्र स्वतन्त्र प्रवेश दिइयो। त्यसपछि एरिस्टोबुलसका अनुयायीहरू मन्दिरको पर्वततर्फ पछि हटे, त्यो स्थानको रक्षा गर्ने दृढ निश्चयमा जति तिनीहरू थिए, त्यति नै पोम्पे पनि त्यसलाई वशमा पार्ने निश्चयमा थिए। तीन महिनाको अन्त्यमा, आक्रमण गर्न पर्याप्त हुने गरी पर्खालमा एउटा भंग गरियो, र त्यस स्थान तलवारको धारमा लिइयो। त्यसपछिको भयानक नरसंहारमा बाह्र हजार मानिस मारिए। इतिहासकारले अवलोकन गरेझैं, त्यस समयमा ईश्वरीय सेवामा संलग्न याजकहरूलाई शान्त हात र अटल उद्देश्यका साथ आफ्ना परम्परागत कार्यहरू गर्दै गरेको देख्नु अत्यन्त मार्मिक दृश्य थियो; तिनीहरू वरिपरि उग्र कोलाहल मच्चिरहेको भए तापनि मानौं त्यसप्रति अनभिज्ञ रहे, यद्यपि तिनीहरूका चारैतिर तिनीहरूका मित्रहरू वध गरिँदै थिए, र धेरै पटक तिनीहरूकै आफ्नै रगत तिनीहरूका बलिदानहरूको रगतसँग मिसिन्थ्यो।”

“युद्धको अन्त्य गरिसकेपछि, पोम्पेईले यरूशलेमका पर्खालहरू भत्कायो, धेरै शहरहरूलाई यहूदियाको अधिकारक्षेत्रबाट सिरियाको अधिकारक्षेत्रमा सान्यो, र यहूदीहरू माथि कर लगायो। यसरी पहिलो पटक विजयद्वारा यरूशलेम त्यस शक्तिको हातमा पर्‍यो, जसले ‘महिमामय देश’लाई आफ्नो फलामे पकडमा तबसम्म राखिरहने थियो, जबसम्म त्यसलाई पूर्णतः नष्ट नगरेको हुन्थ्यो।”

“पद १७। उसले आफ्नो सम्पूर्ण राज्यको शक्तिसहित प्रवेश गर्न आफ्नो मुख दृढतापूर्वक लगाउनेछ, र सोझा मानिसहरू पनि त्यसका साथ हुनेछन्; यसरी नै उसले गर्नेछ: अनि उसले त्यसलाई स्त्रीहरूकी छोरी दिनेछ, उसलाई भ्रष्ट पार्ने; तर ऊ त्यसको पक्षमा खडी हुने छैन, न त त्यसकै लागि हुनेछ।”

“विशेष न्यूटनले यस पदको लागि अर्को पाठ प्रस्तुत गर्छन्, जसले आशयलाई अझ स्पष्ट रूपमा व्यक्त गरेको देखिन्छ, यसप्रकार: ‘उसले बलपूर्वक सारा राज्यभित्र प्रवेश गर्न आफ्नो मुख पनि लगाउनेछ।’ पद १६ ले हामीलाई रोमीहरूद्वारा सिरिया र यहूदियाको विजयसम्म ल्याएको थियो। रोमले यसअघि नै माकेदोन र थ्रेसलाई विजित गरिसकेको थियो। अब ‘सम्पूर्ण राज्य’ अर्थात् सिकन्दरको राज्यको त्यही भाग मात्र बाँकी थियो, जो रोमी शक्तिको अधीनमा ल्याइएको थिएन; र यही शक्तिले अब बलपूर्वक त्यस देशमा प्रवेश गर्न आफ्नो मुख लगायो।”

“टोलेमी आउलेटेसको ईसा पूर्व ५१ मा मृत्यु भयो। उनले मिश्रको मुकुट र राज्य आफ्ना जेठा छोरा र छोरी, टोलेमी र क्लियोपात्रालाई छोडे। आफ्नो इच्छापत्रमा उनीहरूले आपसमा विवाह गर्नुपर्ने र संयुक्त रूपमा शासन गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको थियो; र उनीहरू सानै भएकाले, उनीहरूलाई रोमीहरूको अभिभावकत्वमा राखियो। रोमी जनताले उक्त दायित्व स्वीकार गरे, र मिश्रका ती युवा उत्तराधिकारीहरूको अभिभावकका रूपमा पोम्पेईलाई नियुक्त गरे।”

“त्यसको धेरै समय नबित्दै पोम्पेई र काइसरबीच विवाद उत्पन्न भयो, र ती दुई सेनानायकहरूका बीच फर्सालियाको प्रसिद्ध युद्ध लडियो। पोम्पेई पराजित भएपछि मिश्रतर्फ भागे। काइसर तुरुन्तै उनलाई पछ्याउँदै त्यहाँ गए; तर उनको आगमन हुनुअघि नै, पोम्पेईलाई टोलमीले नीचतापूर्वक हत्या गराइसकेको थियो, जसका संरक्षकका रूपमा उनी नियुक्त गरिएका थिए। त्यसकारण काइसरले टोलमी र क्लियोपात्राका संरक्षकका रूपमा पोम्पेईलाई दिइएको नियुक्ति आफ्नो हातमा लिए। उनले मिश्रलाई आन्तरिक अशान्तिका कारण उथलपुथल अवस्थामा पाए, किनकि टोलमी र क्लियोपात्रा एक-अर्काप्रति शत्रुतापूर्ण भइसकेका थिए, र उनी शासनमा आफ्नो अंशबाट वञ्चित भएकी थिइन्। तैपनि, उनले आफ्नो सानो सैन्यबल—८०० घोडचढी र ३२०० पैदल सेना—लिएर अलेक्जान्द्रियामा ओर्लन, त्यस विवादको जाँच-पडताल गर्न, र त्यसको समाधान गर्ने कार्य आफ्नो

हातमा लिन कुनै हिचकिचाहट गरेनन्। दिनहुँ अशान्ति बढ्दै जाँदा, काइसरले आफ्नो सानो सैन्यबल आफ्नो स्थिति कायम राख्न अपर्याप्त रहेको पाए, र त्यस ऋतुमा चल्ने उत्तरी हावाका कारण मिश्र छोड्न असमर्थ भएर, उनले एशियातर्फ दूत पठाए, र त्यस क्षेत्रमा आफूसँग भएका सबै सैन्यदललाई सकेसम्म चाँडो आफ्नो सहयोगमा आउन आदेश दिए।

अत्यन्त अहङ्कारपूर्ण ढङ्गले उसले पटोलेमी र क्लियोपात्राले आफ्नो सेना विघटन गर्नु, आफ्ना मतभेदहरूको समाधानका लागि उसको सामु उपस्थित हुनु, र उसको निर्णय मान्नु भनी आदेश दियो। मिश्र एक स्वतन्त्र राज्य भएकाले यो अहङ्कारपूर्ण आदेशलाई त्यसको राजकीय गौरवमाथिको अपमान ठानियो, जसबाट अत्यन्त क्रुद्ध भएका मिश्रवासीहरू हतियार उठाउन दौडे। कैसरले जवाफ दियो कि उसले उनीहरूका पिता औलेटेसको इच्छाअनुसार कार्य गरेको हो, जसले आफ्ना सन्तानहरूलाई रोमका सिनेट र जनताको अभिभावकत्वमा सुम्पेका थिए, जसको सम्पूर्ण अधिकार अब कन्सुलको हैसियतले उसको व्यक्तित्वमा निहित थियो; र अभिभावकको नाताले उनीहरूबीच मध्यस्थ निर्णय गर्ने अधिकार उसलाई थियो।

“अन्ततः यो मामला उनको सामु प्रस्तुत गरियो, र सम्बन्धित पक्षहरूको तर्फबाट मुद्दा बहस गर्न पक्षसमर्थकहरू नियुक्त गरिए। महान् रोमी विजेताको दुर्बलताप्रति सचेत क्लियोपात्राले, आफ्नो पक्षमा निर्णय सुरक्षित गर्न आफूले नियुक्त गर्न सक्ने कुनै पनि पक्षसमर्थकभन्दा आफ्नो उपस्थितिको सौन्दर्य बढी प्रभावकारी हुनेछ भनी ठानी। कसैलाई थाहा नदिई उनको सन्निधिमा पुग्न उनले निम्न युक्तिको आश्रय लिइन्: आफूलाई पूरा लम्बाइमा लुगाहरूको एक पोकोभित्र सुताएर, उनकी सिसिली सेवक अपोलोडोरसले त्यसलाई कपडाले बेरी, पट्टाले बाँधी, आफ्ना हरक्युलिस-जस्ता काँधहरूमा उठाई, कैसरका कक्षहरूतर्फ लाग्यो। रोमी सेनानायकका लागि एउटा उपहार ल्याएको दाबी गर्दै, उसलाई दुर्गको ढोकाबाट भित्र जान अनुमति दिइयो; ऊ कैसरको सामु प्रवेश गर्‍यो, र त्यो भार उनका पाउमुनि राखिदियो। जब कैसरले यस सजीव पोकोलाई फुकाए, हेर! सुन्दरी क्लियोपात्रा उनको सामु उभिएकी थिइन्। उनी यस युक्तिबाट रत्तिभर अप्रसन्न भएनन्, र 2 Peter 2:14 मा वर्णन गरिएको स्वभावका भएकाले, रोलिन भन्छन्, यति सुन्दर व्यक्तिको पहिलो दर्शनले नै उनीमाथि क्लियोपात्राले चाहेजति सम्पूर्ण प्रभाव पाऱ्यो।”

“अन्ततः कैसरले वसीयतको अभिप्रायअनुसार दाजुबहिनीले संयुक्त रूपमा सिंहासन अधिष्ठान गर्नुपर्छ भनी आदेश दिए। राज्यका प्रधान मन्त्री पोथिनुस, जसले क्लियोपात्रालाई सिंहासनबाट हटाउन मुख्य भूमिका खेलेका थिए, उनको पुनःस्थापनाको परिणामदेखि भयभीत भए। त्यसैले उनले जनसमुदायका बीचमा यस प्रकारको शंका फैलाउँदै कैसरविरुद्ध डाह र वैरभाव भड्काउन थाले कि अन्ततः उनले क्लियोपात्रालाई एकल सत्ता प्रदान गर्ने अभिप्राय राखेका छन्। शीघ्रै प्रकट विद्रोह आरम्भ भयो। अखिल्लास २०,००० जनाको नेतृत्व गर्दै कैसरलाई अलेक्जान्ड्रियाबाट हटाउन अघि बढ्यो। सहरका सडकहरू र साँघुरा गल्लीहरूमा आफ्ना थोरै सैनिकहरूलाई कुशलतापूर्वक तैनाथ गरेर कैसरले त्यो आक्रमणलाई परास्त गर्न कुनै कठिनाई अनुभव गरेनन्। मिश्रवासीहरूले उनको जलसेनालाई नष्ट गर्ने प्रयत्न गरे। यसको प्रत्युत्तरमा उनले तिनीहरूको जलसेना जलाइदिए। जलिरहेका केही जहाजहरू घाटनजिक आइपुगेपछि सहरका धेरै भवनहरूमा आगो लाग्यो, र लगभग ४००,००० ग्रन्थसमूह समेटेको प्रसिद्ध अलेक्जान्ड्रियाली पुस्तकालय नष्ट भयो।”

“युद्ध झन् भयावह बन्दै जाँदा, कैसरले सहायता माग्न सबै छिमेकी देशहरूतिर सन्देश पठाए। एसिया माइनरबाट उनको सहायतार्थ एक विशाल नौसैनिक बेडा आयो। मिश्रिदातेस सिरिया र सिलिसियामा जुटाइएको सेना लिएर मिश्रतर्फ प्रस्थान गरे। इदूमेयी अन्तिपातर ३,००० यहूदीहरू सहित तिनीसँग सामेल भए। मिश्रमा जाने बाटाहरू आफ्नो नियन्त्रणमा राखेका यहूदीहरूले सेनालाई कुनै अवरोधबिना अगाडि बढ्न दिए। तिनीहरूको यस सहकार्यविना सम्पूर्ण योजना अवश्य असफल हुनेथियो। यस सेनाको आगमनले संघर्षको निर्णय गरिदियो। नाइल नदीको नजिक एक निर्णायक युद्ध लडियो, जसको परिणामस्वरूप कैसरको पूर्ण विजय भयो। पटोलेमी, भागेर उमकन खोज्दा, नदीमै डुबेर मरे। त्यसपछि अलेक्जान्ड्रिया र सारा मिश्र विजेताको अधीनमा आए। अब रोमले अलेक्जान्द्रको मूल राज्यको सम्पूर्ण भागमा प्रवेश गरी त्यसलाई आत्मसात् गरिसकेको थियो।”

पाठका 'सोझा मानिसहरू' भन्नाले निःसन्देह यहूदीहरू नै अभिप्रेत छन्, जसले उनलाई पहिले नै उल्लेख गरिएको सहायता प्रदान गरे। यसबिना उनी अवश्य नै असफल हुनेथिए; तर त्यसको साथमा उनले ई.पू. ४७ मा मिश्रलाई पूर्णतः आफ्नो अधीनमा ल्याए।

“‘स्त्रीहरूमध्येकी छोरी, उसलाई भ्रष्ट पार्दै।’ क्लियोपेट्राप्रति सिजरले धारण गरेको आसक्ति, जसबाट उनका एक पुत्र पनि जन्मे, इतिहासकारले मिस्रको युद्धजस्तो अत्यन्त जोखिमपूर्ण अभियान आरम्भ गर्नुको एकमात्र कारणको रूपमा उल्लेख गरेका छन्। यही कारणले उनलाई आफ्ना कार्यहरूले मागेभन्दा धेरै लामो समयसम्म मिस्रमा रोकेर राख्यो, किनकि उनले उच्छृङ्खल रानीसँग भोज र मद्यपानमा पूरा-पूरी रातहरू बिताउँथे। ‘तर,’ अगमवक्ताले भने, ‘उनी उसको पक्षमा स्थिर रहनेछैन, न त उसका निम्ति नै हुनेछ।’ पछि क्लियोपेट्राले आफूलाई अगस्टस सिजरका शत्रु एन्टनीसँग आबद्ध गरिन्, र रोमको विरुद्धमा आफ्नो समस्त शक्ति प्रयोग गरिन्।”

“‘पद १८। यसपछि उसले आफ्नो मुख टापुहरूतर्फ फर्काउनेछ, र धेरैलाई अधीनमा पार्नेछ; तर आफ्नो पक्षमा एक जना राजकुमारले उसबाट गरिएको निन्दा समाप्त गराउनेछ; र आफ्नै निन्दा नलिईकन उसैले त्यस निन्दालाई उसैमाथि फर्काइदिनेछ।”

सिम्येरियाई बोस्पोरसका राजा फर्नासेससँगको युद्धले अन्ततः उनलाई मिश्रबाट तानेर लग्यो। “जहाँ शत्रु थियो त्यहाँ उनको आगमन भएपछि,” प्राइडो भन्छन्, “उनले न आफूलाई न तिनीहरूलाई कुनै विश्राम दिईकन तुरुन्तै आक्रमण गरे, र तिनीहरूमाथि पूर्ण विजय प्राप्त गरे; जसको वृत्तान्त उनले आफ्ना एक मित्रलाई यी तीन शब्दमा लेखे: Veni, vidi, vici; म आएँ, मैले देखें, मैले विजय गरें।” यस पदको पछिल्लो भाग केही अस्पष्टतामा आवेष्टित छ, र यसको प्रयोगसम्बन्धमा मतभेद छ। कतिपयले यसलाई कैसरको जीवनको अझ अघिल्लो अवस्थामा लागू गर्छन्, र पोम्पेयसँगको उनको विवादमा यसको परिपूर्ति भेटिएको ठान्छन्। तर अगाडि र पछाडिका घटनाहरू, जो भविष्यवाणीमा स्पष्ट रूपले परिभाषित गरिएका छन्, हामीलाई यस भविष्यवाणीको यस अंशको परिपूर्ति फर्नासेसमाथिको विजय र रोममा कैसरको मृत्यु, जुन अर्को पदमा दृष्टिगत गराइएको छ, यी दुई घटनाहरूको बीचमा खोज्न बाध्य तुल्याउँछन्। यस अवधिको अझ पूर्ण इतिहासले यस्ता घटनाहरू प्रकाशमा ल्याउन सक्छ, जसले यस खण्डको प्रयोगलाई निर्विघ्न बनाइदिने थियो।

“‘पद १९। त्यसपछि उसले आफ्नो भूमिको किल्लातर्फ आफ्नो मुख फर्काउनेछ; तर ऊ ठेस खाई लड्नेछ, र फेरि भेटिनेछैन।”

“यस विजयपछि, कैसरले पोम्पेईका पक्षका बाँकी रहेका अन्तिम अवशेषहरू—अफ्रिकामा काटो र सिपियो, तथा स्पेनमा लाबिएनस र वारुस—लाई पराजित गरे। रोममा, अर्थात् ‘आफ्नै देशको किल्ला’मा, फर्किएपछि, उनलाई आजीवन तानाशाह बनाइयो; र उनलाई यस्ता अन्य अधिकारहरू र सम्मानहरू प्रदान गरिए जसले वास्तवमा उनलाई सम्पूर्ण साम्राज्यमाथि पूर्ण सार्वभौम शासक बनायो। तर अगमवक्ताले भनेका थिए कि उनी ठेस खाएर लड्नेछन्। उक्त भाषाले संकेत गर्दछ कि उनको पतन अचानक र अप्रत्याशित हुनेछ, मानौं हिँडाइका क्रममा कुनै व्यक्ति अकस्मात् ठेस खाएर लडेझैं। र यस्तै भयो—यो मानिस, जसले पाँच सय युद्ध लड्यो र जित्यो, एक हजार सहरहरू कब्जा गर्‍यो, र एघार लाख बान्द्रबन्धे हजार मानिसहरूलाई मान्यो, युद्धको कोलाहलमा र संघर्षको घडीमा होइन, तर त्यही बेला ढल्यो जब उसले आफ्नो मार्ग समथर र फूलहरूले छरिएको ठानेको थियो, र जब खतरा धेरै टाढा छ भनी मानिएको थियो; किनकि, त्यस निकायका हातबाट राजाको उपाधि ग्रहण गर्न, आफ्नो सुनको सिंहासनमा सिनेट भवनभित्र आसन ग्रहण गर्दा, विश्वासघातको खँजरले अचानक उसको हृदयमा प्रहार गर्‍यो। कासियस, ब्रुटस, र अन्य षड्यन्त्रकारीहरू उसमाथि जाइलागे, र ऊ तेइस घाउले छेडिएर ढल्यो। यसरी ऊ अचानक ठेस खाएर लड्यो, र पाइएन, ईसा पूर्व ४४।” उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 258–264.

मूर्तिपूजक रोम (उत्तरको राजा) सिंहासनमा स्थापित भएको ऐतिहासिक परिपूर्तिको इतिहास यस्तो इतिहास हो, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा घट्ने त्रिविध एकतामा आधुनिक रोमको सिंहासनारोहणको इतिहासलाई पूर्वछायाङ्कित गर्दछ। यो इतिहास पद ३० देखि ३६ सम्ममा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ, जहाँ ५३८ मा

पहिलो पटक पापतन्त्रलाई सिंहासनमा स्थापित गरिएको समय पहिचान गरिएको थियो। पद १६ देखि १९ सम्म, अनि पद ३१ देखि ३६ सम्म—दुवैले टायरकी वेश्याको अन्तिम उदय र पतनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्। यही इतिहास पद ५ देखि ९ सम्ममा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जब उत्तरको पहिलो राजा तीन भौगोलिक क्षेत्रहरूलाई जितेपछि स्थापित भएको थियो। त्यसपछि उसले दक्षिणको राजासँग एक सन्धि गऱ्यो, तर त्यो सन्धि तोड्यो, र त्यसको प्रत्युत्तरमा दक्षिणको राजाले प्राणघातक घाउ दियो, अनि उत्तरको राजा मिश्रको कैदमा मरे।

पद पाँचदेखि नौसम्म, पद सोह्रदेखि उन्नाइससम्म, र पद तीसदेखि छत्तीससम्मले तीनवटा भविष्यसूचक रेखाहरू प्रदान गर्दछन्, जसको परिपूर्ति पद चालीसदेखि पैतालीससम्ममा हुन्छ। जब सिस्टर ह्वाइटले “यस भविष्यवाणीमा पूरा भइसकेको इतिहासको धेरै भाग फेरि दोहोरिनेछ” भनेर पहिचान गर्नुभयो, त्यसको वास्तविक अर्थ यो थियो कि सम्पूर्ण अध्यायले पद चालीसदेखि पैतालीससम्मलाई चित्रण गर्दछ। पद बीसदेखि बाइससम्मले ख्रीष्टको जन्म र मृत्युको पहिचान गर्दछन्, यसरी उहाँको जन्मद्वारा १७९८ र १९८९ दुवैमा अन्तको समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अनि क्रूसमा उहाँको मृत्युद्वारा २२ अक्टोबर, १८४४, र आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तेइसौँ पदले मकाबी विद्रोहको इतिहासको क्रममा यहूदीहरू र रोमबीच भएको सन्धिलाई चिन्हित गर्दछ। त्यस इतिहासमा उक्त “सन्धि” ई.पू. १६१ र ई.पू. १५८ का मितिहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मकाबी इतिहासले एउटा आन्तरिक रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको आरम्भ रोम र मकाबी यहूदीहरूबीच यहूदीहरूले नै प्रारम्भ गरेको एउटा “सन्धि”बाट हुन्छ, र अन्ततः यहूदीहरूले सिजरबाहेक हाम्रो कुनै राजा छैन भनेर घोषणा गर्नुमा टुङ्गिन्छ। निस्सन्देह, तेइसौँ पद एक्काइसौँ र बाइसौँ पदपश्चात् आउँछ, र एक्काइसौँ पदले ख्रीष्टको जन्मलाई चिन्हित गर्दछ, जुन अन्तको समयसम्बन्धी एउटा भविष्यवाणीसम्बद्ध समय हो, अनि बाइसौँ पदले क्रूसलाई चिन्हित गर्दछ, जसले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

क्रूसमा यहूदीहरूले कैसर (रोम) लाई आफ्नो राजा भनेर पहिचान गरे, र तेइसौँ पदको “सन्धि” ले यहूदीहरूले रोमको सेवा गर्ने छनोटको आरम्भलाई जनाउँछ, ठीक त्यही बिन्दुमा जहाँ यहूदीहरूले रोमप्रतिको आफ्नो निष्ठा घोषणा गर्ने कार्य अन्त्यमा पुग्छ। क्रूसमा प्रतिनिधित्व गरिएको यहूदीहरूको अन्त्यपछि, रोमसँग यहूदीहरूको सम्बन्धको आरम्भ आउँछ।

चौबीसदेखि तीस पदहरूमा ईसापूर्व ३१ मा भएको एक्टियमको युद्धदेखि लिएर सन् ३३० मा राजधानी रोमबाट कन्स्टान्टिनोपलमा सारिएको समयसम्म, मूर्तिपूजक रोमले सर्वोच्च रूपमा शासन गरेको तीन सय साठी वर्षको वर्णन गरिएको छ। तीन सय साठी वर्षको यो अवधि पोपसम्बन्धी रोमले सर्वोच्च रूपमा शासन गरेको बाह्र सय साठी वर्षको प्रतिरूप हो, र यी दुवैले मिलेर एकचालीसौँ पदमा उल्लिखित अवधिलाई, तथा चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्थाको समयमा हुने त्रिविध एकतालाई, परीक्षण-अवधिको समाप्तिसम्म प्रतिनिधित्व गर्छन्।

अध्याय एघारका इतिहासका सबै भविष्यसूचक रेखाहरू दानियेल एघारका अन्तिम छ पदहरूसँग मेल खान्छन्, तर अन्तको समय १९८९ देखि, पद चालीसमा चित्रित गरिएको अवस्थादेखि पद एकचालीसको आइतबारको व्यवस्थासम्मको भविष्यसूचक इतिहास नै “दानियेलको भविष्यवाणीको त्यो अंश हो, जो अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छ।” पद चालीसमा रिक्त छोडिएको इतिहास, येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो, जो परीक्षाकाल समाप्त हुनुअघि, समय निकट हुँदा, अनावृत गरिन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हामीसँग परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशू ख्रीष्टको साक्षी छ, जो अगमवाणीको आत्मा हो। अमूल्य रत्नहरू परमेश्वरको वचनमा पाइन्छन्। यस वचनलाई खोजी गर्नेहरूले आफ्नो मन स्पष्ट राख्नुपर्छ। खानपानमा विकृत अभिलाषामा तिनीहरूले कहिल्यै पनि लिप्त हुनुहुँदैन।”

“यदि तिनीहरूले यसो गरे भने, मस्तिष्क भ्रमित हुनेछ; पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दृश्यहरूसित सम्बन्धित ती कुराहरूको अर्थ पत्ता लगाउन गहिराइसम्म खनेर खोजी गर्ने तनाव सहन तिनीहरू असमर्थ हुनेछन्।”

“जब दानियेल र प्रकाशको पुस्तकहरू अझ राम्रोसँग बुझिनेछन्, तब विश्वासीहरूको धार्मिक अनुभव पूर्णतया भिन्न हुनेछ। तिनीहरूलाई स्वर्गतर्फ खुलेका ढोकाहरूका यस्ता झलकहरू दिइनेछन् कि हृदय र मन त्यस चरित्रबाट गहिरो रूपमा प्रभावित हुनेछन्, जुन सबैले विकास गर्नेपछि, ताकि हृदयका शुद्धहरूका लागि प्रतिफल हुने धन्यताको अनुभूति गर्न सकून्।

“प्रकाशको पुस्तकमा प्रकट गरिएको कुरालाई बुझ्न विनम्रतापूर्वक र नम्रतासाथ खोज्ने सबैलाई प्रभुले आशिष् दिनुहुनेछ। यस पुस्तकमा अमरताले परिपूर्ण र महिमाले भरिपूर्ण यति धेरै कुरा समावेश छन् कि यसलाई पढ्ने र गम्भीरतापूर्वक खोजी गर्ने सबैले ‘यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्ने, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्नेहरू’लाई दिइने आशिष् प्राप्त गर्छन्।”

“प्रकाशको अध्ययनबाट एउटा कुरा निश्चयपूर्वक बुझिनेछ—परमेश्वर र उहाँका जनहरूबीचको सम्बन्ध घनिष्ठ र स्पष्ट छ।”

“स्वर्गको विश्व र यस संसारबीच एक अद्भुत सम्बन्ध देखिन्छ। दानिएललाई प्रकट गरिएका कुराहरू पछि पत्मोस टापुमा यूहन्नालाई दिइएको प्रकाशद्वारा पूरक बनाइयो। यी दुवै पुस्तकहरूलाई सावधानीपूर्वक अध्ययन गरिनुपर्छ। दानिएलले दुई पटक सोधे, समयको अन्त्यसम्म अझ कति समय रहनेछ?”

“‘अनि मैले सुनें, तर मैले बुझिनेँ; तब मैले भनें, हे मेरा प्रभु, यी कुराहरूको अन्त्य के हुनेछ? अनि उहाँले भन्नुभयो, दानिएल, तिमी आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्त्यको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरैजना शुद्ध पारिनेछन्, श्वेत बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; अनि दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। अनि जुन समयदेखि नित्य बलिदान हटाइनेछ, र उजाड पार्ने घिनलाग्दो वस्तु स्थापित गरिनेछ, त्यस समयदेखि एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछन्। धन्य त्यो हो, जो प्रतीक्षा गर्दछ, र एक हजार तीन सय पैंतीस दिनसम्म आइपुग्छ। तर अन्त्य नआउञ्जेल तिमी आफ्नो बाटो लाग; किनकि तिमी विश्राम गर्नेछौ, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछौ।’”

“यहूदाको कुलको सिंह नै उहाँ हुनुहुन्थ्यो, जसले पुस्तकको मोहोर खोली अन्तिम दिनहरूमा के-कस्ता कुराहरू हुनेछन् भन्ने प्रकाश यूहन्नालाई दिनुभयो।

“दानियेल अन्तको समयसम्म मोहरबन्द राखिएको आफ्नो साक्षी दिनका निम्ति आफ्नो भागमा दृढ उभिए, जब पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश हाम्रो संसारमा घोषणा गरिनुपर्ने थियो। यी विषयहरू यी अन्तिम दिनहरूमा अनन्त महत्त्वका छन्; तर ‘धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्,’ ‘तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन।’ यो कति सत्य छ! पाप भनेको परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन हो; र परमेश्वरको व्यवस्थासम्बन्धी ज्योति ग्रहण गर्न नचाहनेहरूले पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको घोषणालाई बुझ्नेछैनन्। दानियेलको पुस्तक यूहन्नालाई दिइएको प्रकाशमा खोलिएको छ, र यसले हामीलाई यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दृश्यहरूसम्म अगाडि लैजान्छ।”

“के हाम्रा दाजुभाइहरूले हामी अन्तिम दिनहरूको जोखिमका बीचमा बाँचिरहेका छौं भन्ने कुरा मनमा राख्नेछन्? दानिएलसँग सम्बन्धित रूपमा प्रकाशको पुस्तक पढ। यी कुराहरू सिकाऊ।” Testimonies to Ministers, 114, 115.